№ 1. Warszawa, dnia 20 listopada 1927 r. Rok I.

DZIENNIK URZĘDOWY
POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

TREŚĆ: Od Redakcji. Okólnik Min. Skarbu w sprawie wadjów, kaucji i zaliczek. Okólnik Min. Skarbu w sprawie odsetek zwłoki od niespłaconych w terminie kredytów. Rozporządzenie Min. Skarbu w sprawie ustalenia kompetencji władz skarbowych w sprawach koncesji. Pismo Prokuratorji Generalnej w sprawie udzielania kredytów na pobór wyrobów tytoniowych. Instrukcja dla Generalnego Inspektoratu P. M. T. Zarządzenie D. P. M. T. w sprawie wystawiania dekretów delegacyjnych. Okólniki D. P. M. T. w sprawie Generalnego Inspektoratu, statutu organizacyjnego Min. Skarbu. Zarządzenie D. P. M. T. w sprawie podziału wydziałów. Okólnik D. P. M. T. w sprawie Rady Zawiadowczej. Okólnik D. P. M. T. w sprawie dostępu do fabryk i zakładów P. M. T. Zarządzenie D. P. M. T. w sprawie donoszenia o przeszkodach w pełnieniu służby. Okólniki Wydziału II w sprawach: oznaczanie skrzyń, zmiana zarachowania mater. prod. tyt. przednich, adresy przesyłek kolejowych do P. M. W. T. w Toruniu, sporządzanie wykazów zapasu surowca, ustalenie wymiarów artykułów ekonomicznych, kontrola rozmów telefonicznych międzymiastowych, adresy kolejowe fabryk w Poznaniu, ustalenie norm zużycia farb i bronzu. Okólniki Wydziału IV w sprawach: poręka bankowa ubezpieczenie budynków, będących zabezpieczeniem kredytu, zatwierdzanie kierowników Zw. Spół. Spoż., badanie lekarskie robotników, wykazy zajęć służbowych. Ruch służbowy.

Od Redakcji.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego przystępuje do wydawania **„Dziennika Urzędowego Polskiego Monopolu Tytoniowego"**, *który zawierać będzie rozporządzenia i zarządzenia Władz Państwowych, odnoszące się do P. M. T. oraz wszelkie zarządzenia, instrukcje, okólniki i wiadomości, dotyczące wewnętrznych czynności P. M. T.*

W następnych numerach „Dziennika Urzędowego", jako część nieurzędowa, zamieszczane będą artykuły fachowe, wobec czego redakcja prosi o współpracownictwo w tym dziale przez nadsyłanie własnych prac z wszelkich dziedzin dotyczących działalności P. M. T.

OKÓLNIKI i ROZPORZĄDZENIA MIN. SKARBU.

MINISTERSTWO SKARBU
L. DOP/5284/III.

Okólnik w sprawie wadjów, kaucji i zaliczek.

Odpis.

Warszawa, dnia 10 września 1927 r.

Do

Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Prezydjum Rady Ministrów, wszystkich Ministerstw, Najwyższego Trybunału Administracyjnego, Najwyższej Izby Kontroli, Generalnej Prokuratorji Rzeczypospolitej Polskiej, Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, Głównego Urzędu Statystycznego.

Przy przyjmowaniu przez władze i urzędy państwowe wadjów przy przetargach, kaucyj na zabezpieczenie umów ze Skarbem Państwa oraz przy przyjmowaniu zabezpieczeń zaliczek, wydanych na dostawy rządowe, jak również udzielanych przez Skarb Państwa kredytów celnych, transportowych i innych, Ministerstwo Skarbu prosi o stosowanie następujących przepisów:

§ 1. Wadja winny być pobierane przy przetargach w wysokości od 1% do 5% ceny ofertowej i mogą być składane:

1) w gotowiźnie;

2) w płatnych okazicielowi książeczkach wkładkowych lub asygnacjach kasowych, wydanych przez instytucje uprawnione do tego na podstawie § 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 1018);

3) w papierach państwowych i akcjach Banku Polskiego, obliczanych po kursie ogłoszanym przez Ministerstwo Skarbu;

4) w innych papierach pupilarnych — w 75% przeciętnej ceny giełdowej z ostatniego dnia notowań;

5) w akcjach dopuszczanych do obrotów i notowań giełdowych na jednej conajmniej z giełd krajowych, obliczanych najwyżej 50% przeciętnej ceny giełdowej z ostatniego dnia notowań, przyczem nie mogą być przyjęte akcje nie notowane w ciągu 15 dni

przed dniem złożenia na wadjum; akcje, budzące jakiekolwiek wątpliwości co do ich wartości lub łatwości zrealizowania, mogą być przyjmowane tylko z wyjątkową ostrożnością, według oceny zniżonej według uznania odnośnej władzy lub urzędu poniżej 50% giełdowej wartości tych akcyj;

6) w listach gwarancyjnych (dokumentach poręki) instytucyj kredytowych, z zastrzeżeniem, że listy takie zostaną przychylnie zaopinjowane przez Ministerstwo Skarbu (Departament Obrotu Pieniężnego) z punktu widzenia stanu interesów odnośnych instytucyj kredytowych;

7) w wekslach z dwoma lub więcej podpisami (dwu lub więcej osób (firm) wekslowo zobowiązanych).

Opinij o zdolności kredytowej osób (firm), które mają być wekslowo zobowiązane, o ile ich odnośna władza lub urząd nie posiada, należy zasięgać w Ministerstwie Skarbu (Dep. Obr. Pieniężnego).

Norma, w jakiej wadjum ma zabezpieczać cenę ofertową (1% do 5%), zależną jest od uznania władzy lub urzędu przyjmującego wadjum, z zastrzeżeniem, że od osób (firm) poważnych i dobrze znanych instytucji przyjmującej wadjum, może być ono pobrane w stosunku niższym, w innych zaś wypadkach — w stosunku wyższym, ewentualnie aż do wysokości 5% ceny ofertowej.

Pobieranie wadjum w formie przewidzianej w p. p. 6 i 7 może nastąpić tylko wyjątkowo, jeżeli nie można uzyskać inych wartości, przyczem wadja w wekslach mogą być pobierane tylko od osób (firm) akredytowanych w Banku Polskim lub wogóle dobrze znanych z pomyślnego stanu interesów i z wywiązywania się z przyjętych zobowiązań bez zarzutu pod względem etyki kupieckiej.

§ 2. Kaucje na zabezpieczenie umów winny być wymagane w wysokości zależnej od rozmiaru i znaczenia dostawy lub roboty oraz wysokości przewidzianej kary konwencjonalnej, jednak w stosunku nie niższym niż 5% ceny umownej.

Kaucje mogą być składane w formie przewidzianej dla wadjów.

§ 3. Na kaucje mogą być przyjmowane zabezpieczenia hipoteczne na nieruchomościach, z takiem wyliczeniem, aby z poprzedzającemi je wpisami hipotecznemi mieściły się w 50% do 75% szacunkowej wartości odnośnych nieruchomości.

Na wadja (§ 1) zabezpieczenia hipoteczne mogą być przyjmowane tylko od osób (firm) będących w stałych stosunkach handlowych z odnośną władzą lub urzędem.

Szacunek nieruchomości może być przyjęty:

1) według szacunków instytucyj kredytu długoterminowego, przyczem sumy szacunków przedwojennych winny być przerachowywane w stosunku 1 Zł. = 0,375 rb. ros. = 0,95 kor. austr. - węg. — = 0,81 mk. niem.;

2) w razie braku szacunku instytucyj wymienionych w punkcie poprzednim — według szacunku, ustalonego przez władze skarbowe celem wymiaru podatku majątkowego, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 15 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 996).

Wartość budynków, o ile nie została uwzględniona w szacunkach wymienionych w p. p. 1 i 2 niniejszego paragrafu, przyjmuje się w wysokości szacunku sporządzonego przez publiczny zakład ubezpieczeń.

W braku powyżej wskazanych danych szacunkowych, w b. zaborach pruskim i austrjackim szacunki mogą być przyjmowane na podstawie oceny zaprzysiężonych znawców sądowych, gdy oszacowanie takie ma charakter szacunku technicznego, to dla ostatecznego ustalenia szacunkowej wartości nieruchomości miarodajnym będzie końcowy wynik cyfrowy ekspertyzy, zmniejszony o 50%; o ile oszacowanie uskutecznione było z punktu widzenia wartości obiegowej szacowanego objektu, to ostateczny wynik może być przyjęty bez zmian jako wartość danej nieruchomości.

W braku danych szacunkowych wymienionych w p. 1 i 2 w b. zaborze rosyjskim, a również i w b. zaborach pruskim i austrjackim, mogą być przyjmowane szacunki, sporządzone przez kompetentne w odnośnych zakresach urzędy państwowe (np. Okręgowe Dyrekcje Robót Publicznych).

§ 4. W razie możliwości przyjęcia szacunku nieruchomości w/g oceny instytucyj kredytu długoterminowego, publicznego zakładu ubezpieczeń (odnośnie do budowli) lub kompetentnego urzędu państwowego, kaucja może być zabezpieczoną w 75% szacunkowej wartości nieruchomości. W innych wypadkach kaucja może być zabezpieczona tylko w pierwszych 50% szacunkowej wartości nieruchomości.

§ 5. Przy zabezpieczeniu hipotecznem budynki bezwarunkowo winny być ubezpieczone od ognia. Na dowodzie ubezpieczenia winna być uczynioną wzmianka, uskuteczniona przez zakład ubezpieczeń na wniosek ubezpieczającego, że odszkodowanie pogorzelowe nie może być wypłacone bez zgody odnośnej władzy lub urzędu państwowego.

O ustanowieniu zabezpieczenia hipotecznego władza lub urząd państwowy zawiadamia zakład ubezpieczeń.

§ 6. Zaliczki, wypłacane na dostawy i roboty rządowe oraz udzielone przez Skarb Państwa kredyty akcyzowe, celne, transportowe i inne winny być zabezpieczone według przepisów §§ 1 — 5 niniejszego okólnika.

§ 7. Przy przyjmowaniu listów gwarancyjnych instytucyj kredytowych, należy w każdym poszczególnym wypadku zwracać się o opinję, do Ministerstwa Skarbu (Dep. Obr. Pieniężnego).

Opinje o gwarancjach zagranicznych instytucyj kredytowych za towarzystwa żeglugi mogą być zbierane przez Urząd Emigracyjny bez odnoszenia się do Ministerstwa Skarbu.

§ 8. Przy zasięganiu opinij o zabezpieczeniach wekslowych **nie należy przesyłać weksli,** lecz podać jedynie sumę, nazwiska osób, wzgl. nazwy firm, które mają być wekslowo zobowiązane oraz termin, do którego weksel ma służyć jako zabezpieczenie.

Opinję o wekslowych zabezpieczeniach należności akcyzowych, kredytowanych fabrykom i rafinerjom cukru oraz rafinerjom nafty, winny być zbierane przez właściwe Izby Skarbowe bez odnoszenia się do Ministerstwa Skarbu.

§ 9. Opinję Ministerstwa Skarbu o listach gwarancyjnych i wekslach, wydane na podstawie zebra-

nych przez Ministerstwo informacyj, odnoszą się tylko do oceny zdolności kredytowej zasięgającego zobowiązanie, zatem prawno - formalna strona zabezpieczenia (stylizacja listu gwarancyjnego, należyte wystawienie weksli i t. p.) winna być zbadaną przez władze, względnie urząd występujący w charakterze strony.

§ 10. Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 października 1927 r. i równocześnie uchyla okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 21.IV. 1927 r. L: 872/DB/3, nie naruszając dotyczących tego samego przedmiotu przepisów, zawartych w obowiązujących dotychczas rozporządzeniach specjalnych.

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

MINISTERSTWO SKARBU

L. DOP/5284/III.

Warszawa, dnia 13 września 1927 r.

Do

Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego

w miejscu.

Ministerstwo Skarbu przesyła odbitkę nowego okólnika w sprawie wadjów, kaucyj i zaliczek, mającego zastąpić z dniem 1 października 1927 r. dotychczasowy okólnik w tym przedmiocie z dnia 21 kwietnia 1925 r. L. 872/BD/3.

Naczelnik Wydziału:

(—) *W. Broniewski.*

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 8630/Pr/I/27.

Warszawa, dnia 24 września 1927 r.

Panom Dyrektorom i Kierownikom Fabryk i Zakładów Polskiego Monopolu Tytoniowego

przesyła się do wiadomości i zastosowania poczynając od dn. 1 października 1927 r., z którym to dniem przestaje obowiązywać okólnik z dn. 28.IV. 1925 r. L. 4082/Pr/25.

Kierownik:

(—) *Dr. Kreutz.*

Panom

Zastępcom Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniowego, Naczelnikom i Kierownikom Wydziałów Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego

do wiadomości i stosowania.

Kierownik:

(—) *Dr. Kreutz.*

MINISTERSTWO SKARBU

Departament Akcyz i Monopolów

L. 17533/B/27.

Odpis.

Warszawa, dnia 6 września 1927 r.

Do

Izb Skarbowych — Wydział IV.

Na sprawozdanie z dnia 1 sierpnia 1927 r. L. 44273/8385/IV.E. w sprawie odsetek zwłoki od niespłaconych w terminie kredytów na pobór wyrobów tytoniowych zawiadamia się, że sposób obliczania odsetek zwłoki unormowany rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 24 grudnia 1923 § 8. (Dz. U. R. P. Nr. 137, poz. 1148) t. j. od zaległości należy pobierać odsetki zwłoki w wysokości 24% w stosunku rocznym, przyczem każdy rozpoczęty miesiąc liczy się za cały.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 2 lipca 1927 r. o ustaleniu procentów zkłoki (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 569) zostało wydane celem ujednostajnienia różnych w tym względzie przepisów.

Wicedyrektor Departamentu:

(—) *Leśniowski.*

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 31704/I%a/27.

Warszawa, dnia 26 września 1927 r.

Przesyła się

Panom Dyrektorom (Kierownikom)

Państwowych Fabryk Wyrobów Tytoniowych

w Białymstoku, Grodnie, Jagielnicy, Kowlu, Krakowie, Łodzi, Monasterzyskach, Radomiu Starogardzie, Wilnie w Wodzisławiu.

Panu Kierownikowi

Państwowego Magazynu Surowców i Wyrobów Tytoniowych w Warszawie,

oraz Panom Kierownikom

wszystkich Państwowych Magazynów Wyrobów Tytoniowych

do wiadomości i zastosowania się.

Za Naczelnego Dyrektora:

(—) *Kimlowski.*

Naczelnik Wydziału.

MINISTERSTWO SKARBU

L. 19924/VIa/27-D. P. M. T.

Warszawa, dnia 19 września 1927 r.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu z dnia 19 września 1927 r. w sprawie ustalenia kompetencji władz skarbowych do nadawania i cofania koncesyj na sprzedaż wyrobów tytoniowych.

Na zasadzie art. 13 ust. 2 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Prawo nadawania koncesji na detaliczne sprzedaże wyrobów tytoniowych przysługuje władzom skarbowym I instancji t. j. Urzędom Skarbowym Akcyz i Monopolów Państwowych, z wyjątkiem sprzedaży wyrobów tytoniowych specjalnych i inportowanych, co do których obowiązuje nadal rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 18 września 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 699).

Koncesje na hurtową sprzedaż wyrobów tytoniowy nadają władze skarbowe II instancji t. j. Izby Skarbowe i Śląski Urząd Wojewódzki (Wydział Skarbowy).

§ 2.

Przeciw odmówieniu koncesji nie przysługuje stronie interesowanej żaden środek odwoławczy.

Zażalenia przeciw odnośnym decyzjom władz wymienionych w poprzednim paragrafie, wnoszone do tych samych władz, które koncesję nadały, nie będą rozpatrywane.

Władze skarbowe wyższych instancji mogą natomiast, wedle swego uznania, rozpatrzęć wniesione do nich zażalenie. Jeżeli takie zażalenie wniesione zostanie do Ministerstwa Skarbu, to w razie rozpatrywania go, nastąpi to w sposób unormowany w § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 742).

§ 3.

Przeciw cofnięciu koncesji przysługuje stronie odwołanie, które złożone być winno u władzy, która orzekła o cofnięciu, w terminie dni 14, licząc od dnia następnego po doręczeniu.

§ 4.

Odwołania te rozstrzygają w drugiej i zarazem ostatniej instancji Izby Skarbowe, (Wydział Skarbowy Województwa Śląskiego), w razie cofnięcia koncesji na detaliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych, zaś Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego, gdy chodzi o cofnięcie koncesji na hurtowną sprzedaż wyrobów tytoniowych; przeciw decyzjom tym dalszy środek odwoławczy nie przysługuje. W razie zaś wniesienia mimo to zażalenia wchodzą w zastosowanie postanowienia § 2 ust. 2 i 3.

§ 5.

Wszelkie postanowienia dawniejszych rozporządzeń i przepisów tracą moc obowiązującą, o ile są sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 19924/IVa/27.

Warszawa, dnia 19 września 1927 r.

Przesyła się wszystkim Izbom Skarbowym i Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu, Wydział Skarbowy — Katowicach do wiadomości i zastosowania się.

Kierownik:
(—) *Dr. Kreutz.*

PROKURATORJA GENERALNA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

L. dz. 29008/9398/27. II. F. 22/767.

Warszawa, dnia 3 sierpnia 1927 r.

Do
Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego
w miejscu

Na skutek pisma tamt. z dnia 20 lipca r. b. L. 19012/IVa/27 Prokuratorja Generalna zaświadcza, iż ze względu na okoliczności, że listy gwarancyjne banków, udzielane na zabezpieczenie terminowego uiszczenia zakredytowanych należności z tytułu ceny kupna wyrobów tytoniowych, z reguły zawierają zobowiązania poręki do wysokości pewnej określonej sumy, słusznem wydaje się stanowisko Izby Skarbowej, zgodnie z którym udziela ona, na podstawie rzeczonych listów, kredytu tytoniowego wyłącznie do wysokości 4/5 sumy, na którą opiewa odnośny list gwarancyjny.

W wypadku bowiem zalegania z terminową zapłatą zakredytowanych należności tytoniowych, biegną, w myśl postanowień par. 1-go rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 2 lipca 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 64, poz. 569), odsetki zwłoki w wysokości 24 od sta w stosunku rocznym, które mogą niewątpliwie spowodować w poszczególnych wypadkach znaczne powiększenie wysokości pretensji, przypadającej na rzecz Skarbu Państwa od hurtownika.

W tym stanie rzeczy sądzi Prokuratorja, iż analogicznie, jak to ma miejsce obecnie w razie udzielenia zabezpieczenia hipotecznego na pobór wyrobów tytoniowych, należałoby powstrzymać się od udzielania kredytów do pełnej wysokości sumy, na którą opiewa odnośny list gwarancyjny, lecz odliczać od powyższej kwoty kredytu 20% na zabezpieczenie ewentualnych odsetek i kosztów.

Zaniechanie podobnego obliczenia byłoby dopuszczelnem tylko w takich wypadkach, w których gwarancja bankowa została udzieloną nie do wysokości pewnej ściśle określonej sumy, lecz w których odnośny bank przyjął na siebie solidarną porękę za terminowe uiszczenie wszelkich pretensji Dyrekcji do hurtownika wraz z należytościami ubocznemi t. j. procentami i kosztami.

Za Prezesa Prokuratorji Generalnej:
w. z. (—) *E. Dziurzyński.*
Kierownik Wydziału.

Referent Sprawy:
(—) *Witold Bendetson.*

DYREKCJA POLSKIEGO
MONOPOLU TYTONIOWEGO
L. 27104/IVa/27.

Warszawa, dnia 25 września 1927 r.

Przesyła się
wszystkim Izbom Skarbowym, Wydziałowi Skarbowemu Województwa Śląskiego
w Katowicach,
oraz wszystkim Urzędom Skarbowym Akcyz i Monopolów Państwowych w Małopolsce.

do wiadomości i zastosowania się przy udzielaniu kredytów na pobór wyrobów tytoniowych za zabezpieczeniem w formie listów gwarancyjnych.

W szczególności należy w myśl opinji Prokuratorji Generalnej wyrażonej w ustępie trzecim powyższego pisma przyznawać w przyszłości kredyt w wysokości o 20% mniejszej niż wysokość, do której w liście gwarancyjnym przyjęto porękę.

Za Naczelnego Dyrektora:

(—) *Kimlowski*,
Naczelnik Wydziału.

ZARZĄDZENIA i OKÓLNIKI D. P. M. T.

DYREKCJA POLSKIEGO
MONOPOLU TYTONIOWEGO
L. 9514/Pr/I/27.

Warszawa, dnia 11 października 1927 r.

INSTRUKCJA
dla Generalnego Inspektoratu Polskiego Monopolu Tytoniowego.

I. Generalny Inspektorat jest organem działającym z ramienia Naczelnego Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniowego.

II. Gen. Inspektor w stosunku służbowym podlega bezpośrednio Naczelnemu Dyrektorowi P. M. T. względnie jego zastępcy.

Personel Gen. Inspektoratu kompletuje się na wnioski względnie w uzgodnieniu z G. Inspektorem.

III. Do czynności Gen. Inspektoratu należy:

1) stała inspekcja fabryk i zakładów P. M. T. pod względem fabrykacyjnym technicznym i administracyjno-gospodarczym (rachunkowym).

2) współudział w załatwianiu zasadniczych spraw, tyczących się fabrykacji, instalacji maszyn i urządzeń technicznych.

3) uczestniczenie w komisjach zakupu i komisjach ekspertów dla zakupu zagranicznego surowca tytoniowego, oraz na wniosek interesowanych Wydziałów w komisjach ekspertów dla odbioru zagranicznego surowca tytoniowego.

W powyższym zakresie działalność Gen. Inspektoratu polega w szczególności na następujących czynnościach:

a) Inspekcja fabrykac. obejmuje badanie metod i stosowania procedur fabrykacji, racjonalności programów fabrykacyjnych w poszczególnych fabrykach, zużywanie materjałów fabrykacyjnych (surowców i artykułów ekonomicznych) sposobu magazynowania i stanu wyrobów tytoniowych w magazynach przyfabrycznych i P. M. W. T. sposobu magazynowania oraz stanu surowców tytoniowych w fabrykach i P. M. S. T.

b) Inspekcja techniczna obejmuje badanie maszyn i instalacji technicznych i stanu budynków PMT.

c) Inspekcja admin. gospodarcza obejmuje organizację i całokształt działalności fabryk i zakładów P. M. T. ich urządzeń wewnętrznych, celowość i właściwość rozmieszczeń oddziałów fabrycznych, części magazynów, urządzeń gospodarczych i socjalnych, systemy iorganizację pracy robotniczej oraz zatrudnienie personelu urzędniczego i niższych funkcjonarjuszów w fabrykach i zakładach P. M. T.

d) Gen. Inspektorat bierze udział w konferencjach D. P. M. T. odbywanych w sprawach potrzeby i celowości nabywania, zamiany i zbywania nieruchomości P. M. T. budowy nowych objektów, instalacji maszyn i nowych urządzeń technicznych, tworzenia nowych, zwijania i translokacji fabryk i zakładów P. M. T. oraz ich oddziałów, zasad magazynowania surowców i wyrobów tytoniowych, ustalania zasadniczych procedur fabrykacyjnych i układania rocznych programów produkcji, ujednostajnienia metod fabrykacji, wreszcie zasadniczych spraw personalnych (etaty) i robotniczych fabryk i zakładów.

IV. Inspekcje fabryk winny być dokonywane 2 razy w ciągu roku: inspekcje magazynów sur. tyt. 2 razy w ciągu roku: inspekcje magazynów wyrobów tytoniowych 4 razy w ciągu roku i wreszcie inspekcje urzędów wykupu tytoniu 2 — 3 razy w ciągu roku.

V. Urzędnicy Inspektoratu w czasie dokonywania inspekcji uprawnieni są do wydawania na miejscu poleceń mających na celu zastosowanie obowiązujących przepisów, a ponadto prawo wydawania doraźnych zarządzeń i w innych wypadkach niecierpiących zwłoki, zawiadamiając o tych zarządzeniach natychmiast Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego.

VI. Gen. Insjektorat z przeprowadzanych inspekcji składa Neczelnemu Dyrektorowi P. M. T. pisemne sprawozdanie wraz z wnioskami.

VII. Zarządzenie D. P. M. T. w sprawach wymienionych w ust. III a) b) c) d) niniejszej Instrukcji tudzież zarządzenia, wydane w wykonaniu sprawozdań i wniosków Gen. Inspektoratu winny być przez właściwe wydziały udzielane w odpisach Gen. Inspektoratowi.

VIII. Niezależnie od wniosków stawianych w wyniku inspekcji fabryk i zakładów Gen. Inspektorat jest uprawniony do zgłaszania wniosków w innych sprawach pozostających w związku z jego zakresem działania (ust. III. 2 i 3).

IX. Gen. Inspektorat układa program inspekcji fabryk i zakładów P. M. T. Program podlega zatwierdzeniu Naczelnego Dyrektora P. M. T. Inspekcje wykonuje Gen. Inspektor bezpośrednio i przez podległych mu urzędników Inspektoratu. Niezależnie od ustalonego programu Generalny Inspektorat dokonuje inspekcji poszczególnych zakładów na wniosek interesowanych Wydziałów, zatwierdzony przez Naczelnego Dyrektora P. M. T.

Kierownik:

(—) *Dr. Kreutz.*

MONOPOLU TYTONIOWEGO
DYREKCJA POLSKIEGO
L. 8031/Pr/I/27.

W sprawie unormowania wystawienia dekretów delegacyjnych dla urzędników D. P. M. T.

Warszawa, dnia 4 września 1927 r.

ZARZĄDZENIE

Zmieniając częściowo rozporządzenie z dnia 15.IX 1926 r. L. 9155/Pr/I/26 w powyższym przedmiocie zarządzam, co następuje:

a) dekrety delegacyjne wystawia wyłącznie Wydział I.

b) Wydziały, zamierzające delegować kogoś z urzędników winny przedstawiać wnioski o zarządzenie delegacji Wydziałowi I-mu w terminie umożliwiającym normalne ich załatwienie, t. j. na trzy dni przed zamierzonym wyjazdem delegata. Termin ten może być skrócony tylko w wyjątkowych nagłych wypadkach.

c) Delegacje wystawione nie przez Wydział I-szy uznane będą za nieważne, a rachunki kosztów podróży odbytych na zasadzie takich delegacji, nie będą uznawane.

d) Wszystkie akta w sprawie delegacji winny być prezentowane wyłącznie w dzienniku prezydjalnym.

Kierownik:

(—) *Dr. Kreutz.*

Panom Naczelnikom i Kierownikom Wydziałów oraz Kierownikowi Kancelarji D. P. M. T.

w/m.

do wiadomości, zastosowania i stosownego pouczenia podwładnego personelu.

Kierownik:

(—) *Dr. Kreutz.*

DYREKCJA POLSKIEGO
MONOPOLU TYTONIOWEGO
L. 8153/Pr/I/27.

Warszawa, dnia 7 września 1927 r.

Do
Panów Dyrektorów i Kierowników Fabryk i Zakładów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zawiadamia Panów, że Pan Minister Skarbu zarządzeniem z dnia 22 sierpnia r. b. L. 15750/2765/WD poruczył funkcje Generalnego Inspektora Polskiego Monopolu Tytoniowego p. Józefowi Dutkowskiemu, dotychczasowemu Kierownikowi Państwowej Fabryki Wyrobów Tytoniowych Warszawa - Miasto.

Generalny Inspektor oraz przydani mu do pomocy urzędnicy będą przeprowadzać stałe inspekcje Fabryk i Zakładów Polskiego Monopolu Tytoniowego, pod względem fabrykacyjnym, technicznym i administracyjno - gospodarczym.

Generalny Inspektor Polskiego Monopolu Tytoniowego stanowi organ Nacz. Dyr. Polskiego Monopolu Tytoniowego i działa z jego ramienia.

Przy pełnieniu funkcyj inspekcyjnych Generalny Inspektor uprawniony jest do wydawania doraźnych zarządzeń w wypadkach niecierpiących zwłoki.

Urzędnicy Generalnego Inspektora otrzymają odpowiednie zaświadczenia osobiste.

Zawiadamiając Panów o powyższem, polecam równocześnie odpowiednie pouczenie podwładnego personelu.

Kierownik:

(—) *Dr. Kreutz.*

Panom
Zastępcom Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniowego, Naczelnikom Wydziałów D. P. M. T., Generalnemu Inspektorowi Polskiego Monopolu Tytoniowego.

do wiadomości.

Kierownik:

(—) *Dr. Kreutz.*

DYREKCJA POLSKIEGO
MONOPOLU TYTONIOWEGO
L. 8491/Pr/I/27.

Warszawa, dnia 15 września 1927 roku.

Do Panów
Naczelników i Kierowników Wydziałów Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Zwracam uwagę PP. Naczelnikom i Kierownikom Wydziałów Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego na opublikowane w Nr. 208 „Monitora Polskiego" z dnia 12 września 1927 r. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 29 sierpnia 1927 r. w sprawie Statutu organizacyjnego Ministerstwa Skarbu.

Według dołączonego do rozporządzenia statutu organizacyjnego Ministerstwo Skarbu dzieli się na 8 departamentów: Ogólny, Obrotu Pieniężnego, Budżetowy, Ceł, Podatków i Opłat, Akcyz i Monopolów, Kasowy, Likwidacyjny oraz Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń i Naczelny Inspektorat Straży Celnej.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego jak również Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego podlegają obecnie **bezpośrednio Ministrowi** Skarbu (§ 12), a sprawy organizacyjne i osobowe Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego jako urzędu celnego, załatwia Wydział Prezydjalny Departamentu Ogólnego (§ 2 p. a).

Podając powyższe do wiadomości Panów polecam odpowiednio pouczyć podwładny Im personel i w powołaniu pisma okólnego Dyrekcji z dnia 31.VIII. 1927 r. L. 7838/Pr/I/27, ściśle przestrzegać ustalonych statutem nazw Departamentów i Wydziałów Ministerstwa Skarbu.

Pan Kierownik Wydziału I pouczy Kierownika Kancelarji Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, celem należytego przesyłania poczty do Ministerstwa Skarbu.

Kierownik:

(—) *Dr. Kreutz.*

Panom
Zastępcom Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniowego, Generalnemu Inspektorowi Polskiego Monopolu Tytoniowego.

do wiadomości.

Kierownik:

(—) *Dr. Kreutz.*

DYREKCJA POLSKIEGO
MONOPOLU TYTONIOWEGO
L. 8314/Pr/I/27.

Warszawa, dnia 15 września 1927 r.

ZARZĄDZENIE

Zmieniając zarządzenie z dnia 7 maja 1925 r. L. 4161/Pr/27 znoszę podział Wydziału III-go Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego na Oddziały **G** i **S** (Gospodarczy i Zakupu Surowców Tytoniowych) i zarządzam równocześnie podział tegoż Wydziału na dwa odrębne Wydziały, a mianowicie:

1) Wydział III.A. Zakupu zagranicznych surowców tytoniowych.

2) Wydział III.B. Gospodarczy.

Do Wydziału III.A. należeć będą odtąd sprawy, załatwiane dotychczas przez oddział **S**, Wydziału III-ego, t. j. wszelkie sprawy, tyczące się zakupu zagranicznego surówca tytoniowego.

Do Wydziału III.**B**. należeć będą odtąd sprawy, załatwiane dotychczas przez Oddział **G** Wydziału III-go, t. j. sprawy zakupu i sposobu zużytkowania artykułów ekonomicznych oraz administracja i konserwacja gmachów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Kierownictwo Wydziału III.**A**. sprawować będzie Naczelnik Wydziału, Kazimierz Androchowicz, a kierownictwo Wydziału III.**B**. poruczam kontraktowemu urzędnikowi Władysławowi Muśnickiemu, któremu jednocześnie nadaję prawo aprobaty aktów w zakresie kompetencji Naczelnika Wydziału.

Przewidziane zarządzeniem z dn. 7.V. 1925 r. uprawnienia kierowników b. Oddziałów Wydziału III-go oraz sposób podziału wpływającej korepondencji do tego Wydziału znoszę równocześnie.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem dzisiejszym.

Kierownik:

(—) *Dr. Kreutz.*

Panom
Zastępcom Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniowego, Generalnemu Inspektorowi Polskiego Monopolu Tytoniowego, Naczelnikom i Kierownikom Wydziałów Dyr. Pol. Mon. Tyt., Kierownikowi Kancelarji Dyr. Pol. Mon. Tyt.

do wiadomości, odpowiedniego zastosowania się i pouczenia podwładnego personelu.

Kierownik:

(—) *Dr. Kreutz.*

DYREKCJA POLSKIEGO
MONOPOLU TYTONIOWEGO
L. 8464/Pr/I/27.

Warszawa, dnia 16 września 1927 r.

Do Panów
Naczelników i Kierowników Wydziałów
Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

W powołaniu zarządzenia z dn. 18.VII. b. r. L. 6539/Pr/I/27, zawiadamiam Panów, że do Rady Zawiadowczej Polskiego Monopolu Tytoniowego, oprócz członków z urzędu wchodzących w jej skład (§ 1 rozporz. Ministra Skarbu z dn. 24 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 539) zostali delegowani następujący członkowie i ich zastępcy.

1) z ramienia Ministerstwa Skarbu:

Naczelnik Wydziału Witold Grabowski, w charakterze członka i Naczelnik Wydziału Dr. Karol Korta jako zastępca członka,

2) z ramienia Ministerstwa Rolnictwa:

Naczelnik Wydziału Józef Lec - Zapartowicz, w charakterze członka;

i Referendarz Cezary Popławski jako zastępca członka;

3) z ramienia Ministerstwa Przemysłu i Handlu:

Naczelnik Wydziału inż. Czesław Benedek, w charakterze członka,

i Starszy Referent inż. Konrad Kowalewski, jako zastępca członka.

Biuro Rady Zawiadowczej mieści się w lokalach Wydziału I, (pokój Nr. 99), do którego należy kierować wszystkie sprawy, podlegające w myśl § 2 pow. rozporządzenia uchwale Rady.

Kierownictwo Biura Rady poruczam równocześnie Wydziałowi I Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Kierownik:

(—) *Dr. Kreutz.*

DYREKCJA POLSKIEGO
MONOPOLU TYTONIOWEGO
L. 8426/Pr/I/27.

Zabezpieczenie dostępu do fabryk i zakładów P. M. T.

Warszawa, dnia 19 września 1927 roku.

Do Panów
Dyrektorów i Kierowników Fabryk i Zakładów
Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Wobec wiadomości, które doszły aż do Ministerstwa Skarbu, że niektóre fabryki i zakłady nie są

należycie chronione przed dostępem do nich osób postronnych, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego przypominając Panom zarządzenia z dn. 9.II. 1926 r. L. 1508/Pr/26 i z dn. 6.V. 1927 r. L. 3538/Pr./I/27 oraz postanowienia § 400 Instrukcji Materjalnej poleca ścisłe przestrzeganie następujących norm:

Dostęp do fabryk i zakładów dla osób postronnych winien być ustanowiony wyłącznie przez jedne wejście, przy którem bezpośrednio znajduje się portjernia wzgl. dozorujący stróż.

Wszystkie przybywające osoby winny być legitymowane przez portjera, wzgl. stróża, t. zn. winny podać kim są, w jakim celu przybywają oraz okazywać dokumenty osobiste lub legitymacje urzędnicze.

Wszystkie zgłaszające się osoby bez wyjątku, a w ich liczbie przedstawiciele urzędów państwowych i komunalnych, a nawet i delegaci Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego winni być przez portjera (stróża) kierowani wyłącznie do Dyrektora (Kierownika), względnie jego zastępcy lub wyznaczonego urzędnika.

Na portjerni (u stróży) należy założyć specjalną książkę (kalendarz) w której winny być notowane pod każdą datą oddzielnie wszystkie osoby (imiona, nazwiska, stanowisko, adres) przybywające tego dnia. W razie wycieczek zbiorowych (do fabryk) notować należy tylko osoby prowadzące wycieczki.

Na przyjęcia interesantów należy wyznaczyć specjalne godziny przyjęć, poza któremi mogą być przyjmowani tylko służbowo przybywający przedstawiciele urzędów państwowych i komunalnych oraz osoby wyjątkowo dopuszczone przez dyrektora (kierownika).

Po godzinie 3-ej (15-tej) w drodze wyjątku mogą być załatwiani jedynie hurtownicy zwłaszcza zamiejscowi, którym do tej godziny nie zdołano wydać zamówionych i opłaconych tegoż dnia wyrobów.

Osobom postronnym nie wolno w żadnym wypadku wchodzić do pomieszczeń, oddziałów magazynów i składów fabrycznych oraz do pomieszczeń składowych magazynów wyrobów tytoniowych i urzędów wykupu tytoniu. Również niedozwolonem jest przebywanie osób postronnych na dziedzińcach fabryk i zakładów.

Praca inżynierów, mechaników i przedstawicieli firm instalacyjnych oraz firm dostarczających maszyny w czasie ich montażu, reparacji, prób lub sprawdzania na salach fabrycznych lub innych pomieszczeniach winna być ściśle nadzorowaną w myśl przepisów okólnika z dn. 9.II. 1926 r. L. 1508/Pr/26.

Przy odbiorze wyrobów tytoniowych przez hurtownie należy również ściśle nadzorować zarówno hurtowników, jak ich woźniców, oczekujących na wydanie wyrobów, baczyć by nie chodzili po dziedzińcu i nie prowadzili rozmów z robotnikami.

Zwiedzanie fabryk przez osoby prywatne dopuszczalne jest jedynie wg. zasad okólnika z dn. 6.V. 1927 r. L. 3538/Pr/I/27.

Przy wejściach do fabryk i zakładów należy umieścić stosowne obwieszczenie zawiadamiające, że osobom postronnym wejście jest wzbronione, wskazujące w jakich godzinach interesanci są przyjmowani i nakładające na nich obowiązek legitymowania się i, wreszcie wzbraniające wchodzenia do jakichkolwiekbądź pomieszczeń poza biurami.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego poleca Panom Dyrektorom i Kierownikom ścisłe przestrzeganie niniejszego zarządzenia pod rygorem pociągnięcia niestosujących się do odpowiedzialności służbowej.

Zarządzenie niniejsze należy podać do wiadomości personelowi urzędniczemu z wezwaniem do ścisłego przestrzegania jego postanowień, oraz pouczyć odpowiednio portjerów i stróżów.

Kierownik:
(—) *Dr. Kreutz.*

DYREKCJA POLSKIEGO
MONOPOLU TYTONIOWEGO
L. 9774/Pr/I/27.

Warszawa, dnia 19 października 1927 r.

ZARZĄDZENIE
w sprawie donoszenia o przeszkodach w pełnieniu służby.

Wobec nieprzestrzegania terminowego donoszenia Wydziałowi I o przeszkodach w pełnieniu służby, przypominam, że w myśl art. 28 ustawy o państwowej służbie cywilnej urzędnik obowiązany jest natychmiast donosić swej władzy służbowej o każdej przeszkodzie do pełnienia służby, a władzy przysługuje prawo żądania udowodnienia tej przeszkody, w przypadku zaś choroby poddać go badaniu lekarskiemu.

W myśl powyższego przepisu polecam by pp. Urzędnicy (czki) Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego o każdej przeszkodzie w pełnieniu służby bezzwłocznie powiadamiali swych bezpośrednich przełożonych z wyjaśnieniem istoty przeszkody. O nieobecności w służbie podwładnych sobie urzędników (czek) PP. Naczelnicy Wydziałów P. Kierownik Kancelarji winni bezzwłocznie pisemnie powiadamiać Wydział I Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, z podaniem przyczyny nieobecności.

W razie choroby PP urzędnicy (czki) winni najdalej w piątym dniu trwania choroby z samego rana nadsyłać świadectwa lekarskie lekarza urzędowego, wzgl. lekarza Kasy Chorych, lub też prosić o przysłanie lekarza urzędowego. W wypadku nienadesłania w oznaczonym terminie świadectwa lekarskiego Wydział I zarządzi z urzędu zbadanie lekarskie nieobecnego urzędnika (czki).

Kierownik:
(—) *Dr. Kreutz.*

Panom
Naczelnikom i Kierownikom Wydziałów,
Kierownikowi Kancelarji Polskiego Monopolu Tyt.
do wiadomości stosowania i właściwego pouczenia podwładnego personelu i służby.

Kierownik:
(—) *Dr. Kreutz.*

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO
L. 31129/II/F/27.

Oznaczenie skrzyń z wyrobami różnych dat produkcji.

Warszawa, dnia 11 września 1927 r.

Do
Panów Dyrektorów (Kierowników) wszystkich Państwowych Fabryk Wyrobów Tytoniowych.

Wobec stwierdzenia w jednym z Państwowych Magazynów Wyr. Tyt. niezgodności w oznaczaniu przez Fabrykę dat produkcji na skrzyniach z odpowiadającemi datami umieszczanemi na bezpośrednim opakowaniu wyrobu, przyczem różnica w czasie wynosiła nieraz kilka miesięcy, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zarządza, aby daty wyprodukowaniu wyrobu, t. j. odbitki stempli kontrolnych umieszczane na paczkach i pudełkach, bezwzględnie zgadzały się co do roku i miesiąca produkz korespondującemi datami na skrzyniach, przyczem zabrania się pakowania do jednej skrzyni wyrobów o różnych datach produkcji.

Analogicznie należy postępować przy pakowaniu wyrobów zwróconych do sortowania lub przepakowania.

Wyjątek od tej zasady stanowią wypadki dopełniania skrzyń przy zmianie miesiąca fabrykacyjnego, wznowieniu produkcji wyrobu oraz przy kompletowaniu skrzyń sortowanym towarem. W wypadkach tych z jednego gatunku wyrobu jedna tylko skrzynia może być dopełnioną, przyczem skrzynia taka winna obok stempla kontrolnego z datą produkcji najstarszego wyrobu znajdującego się w skrzyni, nosić znak „Z" oznaczający skrzynię zbiorową.

Kierownik:
(—) *Dr. Kreutz.*

— — — — — — — — — — — — —

Panom Kierownikom
Państwowych Magazynów Wyrobów Tytoniowych, Państwowych Magazynów Surowców i Wyr. Tyt. do wiadomości.

Kierownik:
(—) *Dr. Kreutz.*

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO
L.31995/II/F/27.

Zmiana zarachowania mat. produkcji tytoni przednich.

Warszawa, dnia 26 września 1927 r.

OKÓLNIK

Do
PP. Dyrektorów (Kierowników) wszystkich Zakładów i Urzędów Monopolowych

Wobec zarządzonej produkcji skrętów przednich z surowców specjalnych, zarachowanie materjałowe skrętów oznaczone w § 258 — 262 ulega zmianie, jak następuje:

§ 259 otrzymuje brzmienie:

„Rej. Nr. 13r. Do przyrządzalni tytoni przędzonych". (Wzór Nr. 146. Druk Nr. I/28).

Oddział przerabia surowce zamówione oraz remanent surowców z poprzedniego ćwierćrocza".

Między tym paragrafem a § 260 wstawić następujący tekst:

„Rej. Nr. 13r. Do przyrządzalni tytoni przędzonych. Wzór Nr. 147. Druk Nr. I/29.

„Oddział ten oddaje aktem łącznym (przy dziennem odważaniu)":

a) pokrywy,
b) wkładki,
c) remont surowców,
d) odpadki na skład, a mianowicie:
1) liście luźne, zagraniczne,
2) ogonki, krajowe,
3) żyły,
4) okruchy T.,
5) nieużytek

§ 260 otrzymuje brzmienie:

Rej. 13 Ar. Do Wyrobu tytoni przędzonych. (Druk rej. ogólny. Wzór Nr. 36. Druk Nr. I/36).

Oddział przerabia półwyroby przyrządzalni oraz remanent półwyrobów z poprzedniego półrocza.

Po § 260 wstawić:

§ 260-a. Rej. Nr. 13 Bp. Z wyrobu tytoni przędzonych. (Druk rej. ogólnego).

„Z otrzymanych półwyrobów surowcowych od dział oddaje:

a) tytonie przędzone wolne,
b) remanent w formie nieprzerobionych półwyrobów surowcowych,
c) odpadki.

Tytonie wolne wychodzące w stanie wilgotnym, oddaje się bez odbioru do suszarni, skąd dopiero odbiera się je według sztuk, względnie sztuk i kilogramów.

Odebrane (odbioru dokonuje się w księdze oddawczej oddziału), tytonie wolne oddaje się na skład i tablice.

Tablice trwają przez 6 miesięcy jak tablice półwyrobów.

§ 261. Do pakowalni tytoni przędzonych. (Druk rej. ogól.).

Do tego oddziału wydaje się wolne tytonie przędzone z tablic, a mianowicie tę ilość w sztukach (i kilogramach — o ile chodzi o towar odważalny — bez odważania), którą otrzymuje się przy odbiorze zapakowanych tytoni przędzonych z oddziału „Pakowalnia tytoni przędzonych".

Reszta tekstu bez zmiany.

W § 262 należy zmienić tytuł na: Rej. 14p. Z pakowalni tytoni przędzonych (druk rej. ogól.), oraz wyrażenie „skrętki" na „tytonie przędzone".

Zarazem podaje się wzory rejestrów „Do przyrządzalni i z przyrządzalni tytoni przędzonych" — które należy umieścić w Instr. mater. w odpowiednich miejscach.

Z tekstu wynika, że i oznaczenie wydziału zostaje zmienione na „Wyrób (produkcja) tytoni przędzonych" zamiast dotychczasowego oznaczenia „Produkcja skrętów".

Kierownik:
(—) *Dr. Kreutz.*

Wzór Nr. 146.
Druk. Nr. I/28.

Rejestr Nr. 13 r.

Do przyrządzalni tytoni przędzonych.

Artykuł	Pozycja księgi materjałowej	Data	Zagraniczne surowce amerykańskie: Pokrywowe Ps.: Kentucky P.: oliw.	Zagraniczne surowce amerykańskie: Pokrywowe Ps.: Kentucky P.: inne	Zagraniczne surowce amerykańskie: Pokrywowe Ps.: S-ma	Zagraniczne surowce amerykańskie: Wkładkowe Ws.: Kentucky W.: do skrętków przed.	Zagraniczne surowce amerykańskie: Wkładkowe Ws.: Kentucky W.: inne	Zagraniczne surowce amerykańskie: Wkładkowe Ws.: S-ma	Liście próbne	Liście krajowe: Pokrywowe	Liście krajowe: Pokrywowe	Liście krajowe: Pokrywowe: S-ma	Liście krajowe: Wkładkowe	Liście krajowe: Wkładkowe	Liście krajowe: Wkładkowe: S-ma	Wartość wydanych surowców zagranicznych		Wartość wydanych surowców krajowych		Suma ogólna wartości wydanych surowców		Beczki	Bele
			kilogramów													Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	sztuk	

Wzór Nr. 146.
Druk. Nr. I/28.

Rejestr Nr. 13 p.

Z przyrządzalni tytoni przędzonych.

Artykuł	Pozycja księgi materjałowej	Data	Oddano do	Półwyroby z surowców zagranicznych: Zagraniczne pokrywy: Kentucky Ps.: do skrętków przednich	Półwyroby z surowców zagranicznych: Zagraniczne pokrywy: Kentucky Ps.: do skrętków zwyczajn.	Półwyroby z surowców zagranicznych: Zagraniczne pokrywy: S-ma	Półwyroby z surowców zagranicznych: Zagraniczne wkładki: do skrętków przednich: Kentucky Ws.: oliwione	Półwyroby z surowców zagranicznych: Zagraniczne wkładki: do skrętków przednich: Kentucky Ws.: do skrętków przednich	Półwyroby z surowców zagranicznych: Zagraniczne wkładki: do skręt. zwycz.	Półwyroby z surowców krajowych: krajowe pokrywy	Półwyroby z surowców krajowych: krajowe wkładki	Odpadki użyteczne: zagranicz.: Żyły	Odpadki użyteczne: zagranicz.: Liście luźne	Odpadki użyteczne: zagranicz.: Okruchy T.	Odpadki użyteczne: krajowe: Żyły	Odpadki użyteczne: krajowe: Ogonki	Odpadki użyteczne: krajowe: Liście luźne	Odpadki nieużyt.: zagraniczny	Odpadki nieużyt.: krajowy	Odpadki nieużyt.: inne	Wartość odpadków: zagraniczn.		Wartość odpadków: krajowych	
				kilogramów																	Zł.	gr.	Zł.	gr.

Remanent: Zagraniczne surowce				Remanent: Krajowe surowce			Wartość remanentu: zagranicznego		Wartość remanentu: krajowego	
kilogramów							Zł.	gr.	Zł.	gr.

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO
L. 29363/II/F/27.

Zmiana adresu dla przesyłek kolejowych do Państw. Mag. W. T. w Toruniu.

Warszawa, dnia 9 września 1927 r.

Do
Panów Dyrektorów (Kierowników) wszystkich Zakładów i Urzędów Monopolowych.

Zmieniając częściowo okólnik z dnia 29 lipca 1927 r. L. 22111/II/F/27 Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego ustala następujący adres do Państwowego Maganynu Wyrobów Tytoniowych w Toruniu dla przesyłek kolejowych:

ładunki cało i półwagonowe: stacja i miejsce przeznaczenia Toruń Nadbrzezie;

ładunki drobnicowe: stacja i miejsce przeznaczenia: Toruń Przedmieście.

Adresu: Toruń Mokre, oraz podwójnego adresu: stacja przeznaczenia: Toruń - Przedmieście, miejsce przeznaczenia: Toruń Nadbrzezie nie należy używać.

Za Naczelnego Dyrektora:
(—) *Lewicki.*
Naczelnik Wydziału.

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO
L. 31150/II/F/27.

Wskazówki co do sporządzania wykazów zapasu surowca.

Warszawa, dnia 11 września 1927 r.

Do
Panów Dyrektorów (Kierowników) wszystkich Państwowych Fabryk Wyrobów Tytoniowych, Państwowych Magazynów Surowców Tytoniowych, Państwowego Magazynu Sur. i Wyr. Tyt. w Warszawie, Państwowego Magazynu Wyrobów Tytoniowych w Przemyślu, Stanisławowie.

W uzupełnieniu tutejszych okólników z dnia 22 czerca r. b. L. 21721/II/F/27 oraz z dnia 7 lipca r. b. L. 23321/II/F/27 Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zarządza, aby przy sporządzaniu miesięcznych wykazów zapasu surowca tytoniowego oraz wykazów zapotrzebowania surowca uwzględniono również produkcję tych wyrobów, które nie są obejmowane miesięcznemi programami fabrykacyjnemi (n. p. wyroby specjalne, skrętki, tabaka i t. p.), a to na podstawie przeciętnej miesięcznej produkcji danego wyrobu.

Następnie przy materjałach depozytowych należy podawać ilości i wagę według klas, a nie jak dotychczas wagę ogólną całej przesyłki. Odebrane zaś lecz niezarachowane do dnia sporządzenia wykazu transporty należy podawać z wagą awizowaną w specyfikacjach również z uwzględnieniem klas.

Ponadto należy bezwzględnie wykazywać ilości przydzielone i awizowane z powołaniem się na odpowiednie zarządzenie Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

W końcu Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego przypomina, że wykazy winny być we wszystkich szczegółach jaknajdokładniej sporządzane, a przy pojedyńczych tablicach podawane daty zamagazynowania towaru. Pod datą zamagazynowania, należy rozumieć termin do jakiego towar znajduje się w magazynach Polskiego Monopolu Tytoniowego, t. j. datę jego pierwotnego zamagazynowania bezpośrednio po nadejściu z zagranicy. Dla utrzymania powyższej daty w ewidencji należy przy przesyłkach surowców między poszczególnemi Urzędami datę pierwotnego zamagazynowania podawać Urzędowi odbiorczemu na fakturze; Urząd odbiorczy winien podaną mu datę pierwotnego zamagazynowania na tablicy odnotować i tę datę jako datę zamagazynowania podawać w wykazach zapasów.

Od podanego wyżej pojęcia „data zamagazynowania" należy odróżnić „daty założenia tablicy", które nadal winny być w dotychczasowy sposób prowadzone, służąc do oceny zaników i przyrostów składowych. Obie te daty będą się ze sobą pokrywały jedynie w wypadku zamagazynowania towaru w składzie Polskiego Monopolu Tytoniowego bezpośrednio po odbiorze z zagranicy.

Kierownik:
(—) *Dr. Kreutz.*

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO
L. 34550/II/F/27.

Ustalenie wymiarów artykułów ekonomicznych.

Warszawa, dnia 12 października 1927 r.

OKÓLNIK.

Do
PP. Dyrektorów (Kierowników) wszystkich Państwowych Fabryk Wyrobów Tytoniowych (z wyjątkiem: Bydgoszczy, Kościana, Wodzisławia).

Celem ujednostajnienia wymiarów artykułów ekonomicznych, wchodzących w skład opakowań, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego ustala, załączonem do niniejszego rozporządzenia zestawieniem, wymiary **szerokości i długości** poszczególnych artykułów ekonomicznych, podając jednocześnie do jakiego gatunku wyrobu mają być one zużyte.

Zarazem Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego poleca P. Dyrektorom (Kierownikom) wyrobić pozostałe zapasy odnośnych arykułów nieodpowiadające ustalonym obecnie normom z tem, że od chwili wyczerpania zapasów, stosować się należy bezwzględnie do podanych norm.

Odnośnie do wkładek ochronnych bibułkowych stosować je należy przy tytoniach Kir, Xanti, Najprzedniejszy Sułtański i Najprzedniejszy Macedoński, tylko w opakowaniach a 100 g., przy papierosach tylko przy gatunkach: Triumf, Dames a 100 i a 20 sztuk, oraz Pani a 50 i a 20 sztuk.

Dla uniknięcia na przyszłość pomyłek, które w ostatnich czasach miały miejsce, przypomina Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego, że tytoń Kresowy należy do tych gatunków, przy których wkładka cerezynowa nie jest stosowana.

Kierownik:
(—) *Dr. Kreutz.*

Załącznik do L. 34550/II/F/27.

ZESTAWIENIE

wymiarów artykułów ekonomicznych wchodzacych w skład opakowań wyrobów tytoniowych.

		Pudełka wzgl. Kartony			Paczki		Wymiary w m/m.								UWAGI
							manszet bibułkowy	czółenka cerezynowe	wkładki cerezynowe	wkładka ochronna cerezynowa	wkładka ochronna bibułkowa	wkładka ochronna papierowa	wkładka metalowa	wkładka pergaminowa	
TYTONIE	Pursiczan—Hercegow.	á 100 g.					410×410	85×105	135×200	110×137					Wymiar podany dla kartonów sztancowanych
	"					á 25 g.			125×215						
	Kir — Ksanti Najprzed. Macedoński	á 100 g.							130×250		75×130				
	"		á 50 g.						125×210						
	Najprzed. Macedoński		á 50 g.						115×220						
	Najprzed. Sułtański	á 100 g.							165×240		70×168				
	"		á 50 g.						115×220						
	Najprzed. Przedni Średni } Turecki				á 50 g.				155×230						
	Najprzed. Przedni Średni } Turecki					á 25 g.			125×215						
	Specjalny fajkowy						75×245							130×250	
	Kapitan		á 50 g.						155×330						
PAPIEROSY	Egipskie specjalne			á 20 szt.			200×230					166×205	85×180		Wkładki papierowe w pudełkach na papierosy Egipskie specjalne, Triumf, Złota Pani składają się z 2-ch części. Podana jest tylko długość, drugi wymiar normuje szerok. pudełka.
	Triumf			á 20 "			260×260				87 × 87	197×234			
	Złota Pani			á 20 "			180×210					150×174	62×196		
	Dames			á 100 "							89×122				
	"			á 20 "							75 × 83				
	Pani			á 50 "							80×104				
	"			á 50 "							62 × 78	-			

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 31060/II/F/27.

Kontrole rozmów telefonicznych międzymiastowych oraz wysłanych telegramów.

Warszawa, dnia 10 września 1927 r.

Do

Panów Dyrektorów (Kierowników) wszystkich Zakładów i Urzędów Monopolowych.

Przy kontroli nadesłanych za miesiąc sierpień r. b. wykazów przeprowadzonych rozmów telefonicznych międzymiastowych oraz wysłanych telegramów stwierdzono niezastosowanie się przez pewne Urzędy do wydanych w tym kierunku zarządzeń, oraz nadużycia, jakkolwiek w nielicznych wypadkach, potrzeby telegrafowania lub telefonowania.

Przez wydanie ostatnich w tej sprawie zarządzeń Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego nie miała na celu utrudnienia korzystania ze zdobyczy cywilizacyjnych jakimi są telegraf i telefon, ale jedynie zamiar ograniczenia użycia ich — ze względu na połączone z tem koszta — do wypadków koniecznej potrzeby, co jednakże dotychczas ze strony niektórych Panów Kierowników nie znalazło zrozumienia.

Co się tyczy strony technicznej sporządzania i wypełniania wykazów, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zaznacza, że wykaz winien być pod każdym względem identycznym z podanym przy zarządzeniu L. 23133/II/F/27 wzorem. Usprawiedliwienia winny być krótkie lecz wyczerpujące; wyjaśnienia jednak ujęte w zdanie: „brak wyrobów" nie są wystarczające. Szczególną uwagę zwraca się na postanowienie punktu 6 wspomnianego zarządzenia, do którego nieliczne Urzędy się stosują.

Wykazy należy przesyłać regularnie przy bezwzględnem zastosowaniu się do przepisów zawartych w zarządzeniu L.23133/II/F/27 p. 5.

Kierownik:

(—) *Dr. Kreutz.*

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 32001/II/F/27.

Adresy kolejowe fabryk w Poznaniu.

Warszawa, dnia 21 września 1927 r.

OKÓLNIK

Do

Panów Dyrektorów (Kierowników) wszystkich Zakładów i Urzędów P. M. T.

W nawiązaniu do okólnika z dnia 29.VII. 1927 r. L. 22111/II/F/27 Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego przypomina, że adresy na listach przewozowych kolejowych, mimo wydania w tej mierze zasadniczego zarządzenia L. 7357/II/26 nie są należycie przez urzędy podawane, wskutek czego Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego niejednokrotnie ponosi straty.

Ostatnio D. P. M. T. ma do zanotowania fakt błędnego adresowania przesyłek do Państwowej Fabryki wyrobów tytoniowych w Poznaniu - Łazarz. D. P. M. T. przypomina, że do 3-ch fabryk w Poznaniu (Bukowska, Jeżyce, Łazarz) adresy na listach przewozowych kolejowych winny być następujące:

Stacja przeznaczenia — Poznań;
miejsce przeznaczenia — Poznań.

Niezastosowanie się do cytowanych zarządzeń pociągnie za sobą ściągnięcie nadpłat, od winnych zaniedbania, jakie z tego tytułu Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zmuszona będzie ponieść.

Za Kierownika:

(—) *Lewicki.*

Naczelnik Wydziału:

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 34544/II/F/27.

Ustalenie norm zużycia farb i bronzu przy poszczególnych gatunkach papierosów.

Warszawa, dnia 12 października 1927 r.

OKÓLNIK.

Do

PP. Dyrektorów (Kierowników) wszystkich Państwowych Fabryk Wyrobów Tytoniowych (z wyjątkiem: Bydgoszczy, Kościana, Wodzisławia).

Na podstawie wyników kwartalnych wykazów ekonomicznych oraz sprawozdań P. Dyrektorów (Kierowników), przedłożonych na skutek rozporządzenia z dnia 7.III. 1927, L. 8779/II/F/27, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego ustala normę zużycia farb i bronzu dla poszczególnych gatunków papierosów, w załączonem do niniejszego zestawieniu.

Podane obecnie wymiary obowiązują fabryki od chwili otrzymania niniejszego rozporządzenia i mają być **podstawą do obliczenia zamówień i sporządzenia kwartalnych wykazów ekonomicznych.**

W wypadku, jeśliby, która z fabryk stwierdziła, że podane normy zużycia nie są wystarczające, lub też są za wielkie, należy przedłożyć wówczas Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego sprawozdanie, które musi być jednakże oparte na bardzo starannej i dłuższej obserwacji.

W końcu Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zwraca uwagę P. Dyrektorów (Kierowników) na właściwe umieszczanie nadruku na gilzach i papierosach, oraz na właściwe stosowanie kolorów farb.

Kierownik:

(—) *Dr. Kreutz.*

Załącznik do L. 34544/II/F/27.

ZESTAWIENIE
zużycia bronzu i farb na 1 miljon sztuk gilz względnie papierosów.

L. p.		Bronz	Farby				Uwagi
			Podkładkowa	Fioletowa	Niebieska	Czerwona	
		gramów					
1	Prezydent I. M.						
2	Egipskie specjalne						
3	Triumf	400	50				
4	Złota Pani	250	45				
5	Sfinks	850	150				
6	Dames	500	60	100			
7	Pani	500	50				
8	Egipskie			150			
9	Klub						
10	Maden						
11	Ergo						
12	Fervor						
13	Grand-Prix	500	90				
14	Ariston						
15	Kadi				120		
16	Prezydent			120			
17	Płaskie						
18	Avanti				120		
19	Markiza						marka zniesiona
20	Damskie						
21	Caporal				120		
22	Aromatica				100		
23	Śląski Rarytas						
24	Pomoski Rarytas	400	50				
25	Sport				120		
26	Warszawskie						
27	Orzeł						
28	Radjo						
29	Mazur			120			
30	Pomorskie				120		
31	Sokoły			100			
32	Wanda				100		
33	Cow-boy			120		120*)	

*) Aż do czasu wyczerpania zapasów, zezwala D. P. M. T. na używanie farby czerwonej przy wyrobie papierosów „Cow-boy".

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO.

L. 36145/IVa/27.

Warszawa, dnia 25 października 1927 r.

Do

Izb Skarbowych, Wydział IV.

Na sprawozdanie z dnia 14 października 1927 r. L. 57793/10766/IV/E Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego wyjaśnia, że zasady podane w okólniku z dnia 25 września 1927 r. L. 27104/IVa/27 polecające rezerwować od sumy poręki bankowej 20% na zabezpieczenie pokrycia kary za zwłokę i kosztów ściągnięcia długu, stosować należy przy kredytach w przyszłości przyznać się mających, oraz przy prolongatach dotychczasowych gwarancji bankowych. Nie należy zaś przeprowadzać redukcji obecnych kredytów, przyznanych (i już płynnych) na podstawie gwarancji bankowych, w których nie zarezerwowano żadnej części na odsetki i koszta ściągnięcia.

Nadmienia się przytem, że Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego opracowuje nową formę listu gwarancyjnego, który będzie należycie zabezpieczał pretensje Skarbu Państwa z wszelkiemi ubocznemi należytościami.

Zastępca Naczelnego Dyrektora:

(—) *Chwalibóg.*

Wszystkim Izbom Skarbowym, Wydziałowi Skarbowemu Województwa Śląskiego w Katowicach oraz wszystkim Urządom Skarbowym Akcyz i Monopolów Państwowych w Małopolsce

przesyła się do wiadomości.

Zastępca Naczelnego Dyrektora:

(—) *Chwalibóg.*

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO.

L. 26869/IV/27.

W sprawie ubezpieczenia budynków służących na zabezpieczenie kredytu tytoniowego.

Warszawa, dnia 2 października 1927 r.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego w Katowicach, oraz do wszystkich Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych w Małopolsce.

W myśl okólnika z dnia 14 grudnia 1923 r. L. 5132/Pr/IV/23 przy zabezpieczeniu hipotecznem kredytu na pobór wyrobów tytoniowych winny być zabudowania ubezpieczone od ognia do kwoty pokrywającej zupełnie skarbowe prawo zastawu i korzystający z kredytu winien wykazać się najpóźniej w lutym każdego roku z uiszczenia rat asekuracyjnych.

Niezależnie od powyższych wymogów winna być na dowodzie ubezpieczenia umieszczona klauzula, uskuteczniona przez zakład ubezpieczeń na wniosek ubezpieczającego, że odszkodowanie pogorzelowe nie może być wypłacone bez zgody odnośnej władzy udzielającej kredytu.

Za Naczelnego Dyrektora:

(—) *Kimlowski.*

Naczelnik Wydziału.

Przesyła się
Panom Dyrektorom (Kierownikom) Państwowych Fabryk Wyr. Tyt. w Białymstoku, Grodnie, Jagielnicy, Kowlu, Krakowie, Łodzi, Monasterzyskach, Radomiu, Starogardzie, Wilnie, Wodzisławiu, Państwowego Magazynu Surowców i Wyrobów Tytoniowych w Warszawie, Urzędu Wykupu Tytoniu i Państwowego Magazynu Wyrobów Tytoniowych w Grudziądzu, oraz wszystkich Państwowych Magazynów Wyrobów Tytoniowych
do wiadomości.

Za Naczelnego Dyrektora:
(—) *Kimlowski.*
Naczelnik Wydziału.

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO
L. 15006/IVa/27.

W sprawie zatwierdzania kierowników (pełnomocników) Oddziałów Związku Spółdzielni Spożywców Rzeczypospolitej Polskiej.

Warszawa, dnia 26 września 1927 r.

Do
Izb Skarbowych
wszystkie
i Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego
w Katowicach.

Niektóre Izby Skarbowe, — opierając się na postanowieniach okólnika Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego z dnia 18 lutego 1927 r. L. 2669/IV/27, dotyczącego zatwierdzania pełnomocników w hurtowniach tytoniowych osób prawnych, — przedkładają Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego do zatwierdzenia kierowników (pełnomocników) Oddziału Związku Spółdzielni Spożywców Rzeczypospolitej Polskiej (Centrala w Warszawie — Mokotów), posiadającego koncesje na rozdział wyrobów tytoniowych pomiędzy zrzeszone w tym Związku Stowarzyszenia Spożywcze.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego wyjaśnia, wspomniani wyżej kierownicy (pełnomocnicy) Związku Spółdzielni Spożywców Rzeczypospolitej Polskiej lub jego Oddziałów (okręgowych, powiatowych związków) nie wymagają specjalnego zatwierdzenia przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego i że sprawę ustanowienia tych kierowników szczegółowo unormowano w okólniku D. P. M. T. z dn. 9 października 1925 r. L. 22591/IV/25, który należy nadal stosować.

Za Naczelnego Dyrektora:
(—) *Kimlowski.*
Naczelnik Wydziału.

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO
L. 29899/VIII/27.

W sprawie badania lekarskiego robotników nowoprzyjmowanych.

Warszawa, dnia 3 września 1927 r.

Do
Panów Dyrektorów (Kierowników) Państwowych Fabryk Wyrobów Tytoniowych, Państwowych Magazynów Wyrobów Tytoniowych, Państwowych Magazynów Surowców Tytoniowych, Państwowych Magazynów Surowców i Wyr. Tyt. oraz Urzędów Wykupu Tytoniu.

OKÓLNIK.

Stosownie do § 2-go, punkt c) „Przepisów„ od kandydatów na robotników w Fabrykach i Zakładach Polskiego Monopolu Tytoniowego jest wymagana zdolność do pracy i zarobkowania, stwierdzona przez wyznaczonego lekarza.

W związku z tem Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zawiadamia, że za miarodajnych do orzekania o stanie zdrowia kandydatów na robotników należy uznać lekarzy powiatowych, względnie równorzędne wojewódzkie, lub miejskie organy służby zdrowia. W celu przyjęcia przez nich wspomnianych obowiązków, zechcą Panowie Dyrektorzy (Kierownicy) porozumieć się bezpośrednio. Za zbadanie jednej osoby i wydanie na piśmie orzeczenia, należy tym lekarzom zaproponować honorarjum w kwocie Zł. 2-ch (dwóch). Honorarjum może być płatne za każdorazowe zbadanie, lub zbiorowo, za zbadanie kilku osób, po upływie każdego miesiąca.

Do zbadania stanu zdrowia interesowanych osób, lekarz powiatowy może przystąpić na podstawie oficjalnego pisma fabryki.

W celu uniknięcia zbędnych kosztów — badaniu lekarskiemu winny być poddawane osoby, których personalja, kwalifikacje i ewent. wszelkie inne wymagane warunki zostały przedtem dostatecznie zbadane i któreby wkrótce miały być przyjęte do pracy.

Orzeczenie lekarskie nie powinno być wydane na ręce robotnika, lecz przesyłane fabryce.

Wydatki z tytułu honorarjum lekarskiego za badanie kandydatów na robotników należy zapisywać w dzienniku kasowym na rozchód.

Powyższe nie dotyczy fabryk, które posiadają własnych lekarzy, pozostających na etacie osobowym Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Kierownik: (—) *Dr. Kreutz.*

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO.
L. 31433/IX/27.

W sprawie wykazów zajęć służbowych oraz wykazów strawnego instruktorów uprawy tytoniu.

Warszawa, dnia 15 września 1927 roku.

Do
Pana St. Inspektora Uprawy Tytoniu
w Zabłotowie.
Panów Dyrektorów (Kierowników)
Państwowych Fabryk Wyrobów Tytoniowych.
w Grodnie. Jagielnicy.—
Monasterzyskach i Wodzisławiu.

Panów Dyrektorów (Kierowników)
Urzędów Wykupu Tytoniu
Borszczowie i Krzemieńcu.
Pana Kierownika
Inspektoratu Uprawy Tytoniu
w Warszawie.
Pana Kierownika
Urzędu Wykupu Tytoniu i Państwowego Magazynu
Wyrobów Tytoniowych.
w Grudziądzu.

Według § 7 ust. c. „Regulaminu dla instruktorów uprawy tytoniu" obowiązani są instruktorzy uprawy tytoniu prowadzić wykaz zajęć służbowych mający im służyć jako dowód, że w wyznaczonych im dniach byli rzeczywiście czynni przy wykonywaniu dozoru nad uprawą tytoniu w miejscowościach wskazanych im przez przełożony urząd, względnie zakład monopolowy w „dzienniku zajęć służbowych". Wspomniane wykazy zajęć służbowych instruktorów uprawy tytoniu winne być zaopatrzone w podpis i pieczęć naczelnika gminy (wójta) dla stwierdzenia obecności instruktora uprawy tytoniu w danym dniu w gminie. W związku z powyższemi postanowieniami „Regulaminu", Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego wyjaśnia, że w gminach zbiorowych, obejmujących kilka lub kilkanaście wsi (w b. zaborze rosyjskim) winien instruktor uprawy tytoniu postarać się o stwierdzenie w wykazie zajęć służbowych swego pobytu w celach nadzorczych nad uprawą tytoniu w poszczególnych miejscowościach przez sołtysa odnośnej miejscowości (wsi).

W powyższy sposób potwierdzone wykazy zajęć służbowych winne być dołączone do wykazów strawnego dla instruktorów uprawy tytoniu, przedkładanych Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego do zrealizowania.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zwraca uwagę Pana St. Inspektora oraz Panów Dyrektorów (Kierowników), że wykazy strawnego winny być w myśl pkt. 4 ust. 3 rozporządzenia Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego z dnia 25 lipca 1926 r. L. 5013/Pr/26. przekładane **za całe okresy miesięczne** w ciągu ośmiu dni po upływie każdego miesiąca. Wykazy, obejmujące strawne za mniejszy okres niż miesięczny, nie będą w przyszłości uwzględniane.

Do wykazów strawnego winne być dołączone również za cały okres miesięczny rachunki kosztów podróży i innych wydatków instruktorów uprawy tytoniu w związku z wykonywaniem przez nich nadzoru nad uprawą tytoniu. Rachunki kosztów podróży, składane oddzielnie od wykazów strawnego, będą odnośnym urzędom, względnie zakładom zwracane.

Urzędy, względnie zakłady monopolowe obowiązane są przesyłane Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego wykazy strawnego instruktorów uprawy tytoniu dokładnie zbadać zarówno co do ilości dni, za które należy się strawne oraz co do celowości i konieczności poszczególnych wydatków, jak również co do prawidłowości załączonych dokumentów i swoje uwagi podać w odnośnem sprawozdaniu.

Zastępca Naczelnego Dyrektora:
(—) *Chwalibóg.*

Wydziałowi I-mu. Wydziałowi VII/2
Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego
w miejscu
do wiadomości.

Zastępca Naczelnego Dyrektora:
(—) *Chwalibóg.*

RUCH SŁUŻBOWY.

Mianowani:

Chwalibóg Kazimierz, Zastępcą Dyrektora P. M. T. w V stopniu służbowym od dnia 1.VII 1927 r.

Dutkowski Józef, urzędnik kontraktowy w V stopniu służb. przeniesiony z P. F. W. T. Warszawa-Miasto do D. P. M. T. na stanowisko p. o. Generalnego Inspektora P. M. T.

Przyjęci:

Muśnicki Władysław na stanowisko p. o. naczelnika Wydziału VI jako pracownik kontraktowy od dnia 9.VII 1927 r.

Inż. *Gałecki Henryk* na stanowisko p. o. naczelnika Wydziału V jako pracownik kontraktowy od dnia 12.VIII 1927 r.

Inż. *Łakcikowski Mieczysław,* jako pracownik kontraktowy w VII stopniu służb. w Wydziale V od dnia 20.VII 1927 r.

Przeniesieni:

Habela Stanisław, naczelnik Wydziału VI w VI stopniu służb. z D. P. M. T. do P. M. W. T. w Katowicach od dnia 29.X 1927 r.

Zwolnieni:

Krępeć Jan, urzędnik w VII st. służ. kierownik P. M. W. T. w Katowicach z dniem 24.IX 1927 r.

Sokołowski Stanisław, starszy zarządca w VIII st. służb. b. kierownik P. M. W. T. w Lublinie z dniem 31.VII 1927 r.

Łapieński-Piechota Stanisław, starszy zarządca w VIII st. służb. b. kierownik P. M. W. T. w Kielcach z dniem 31.VIII 1927 r.

Wojciechowski Stanisław, zarządca w IX st. sł. b. kierownik P. M. W. T. w Poznaniu z dniem 31.VII 1927 r.

Wacławik Józef, zarządca w IX st. służb. z P. M. W. T. we Lwowie z dniem 13.VIII 1927 r.

Rymont Wacław, magazynier tyt. w IX st. służb. z P. M. W. T. w Toruniu z dniem 30.IX 1927 r.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Inż. *Perlman Izydor,* naczelnik Wydziału V w V st. służb.

Chutkowski Stanisław, naczelnik Wydziału IV^b w V st. służb.

Bem Stefan, dyrektor P. F. W. T. Warszawa-Ochota w V st. służb.

Wilder Zygmunt, st. zarządca, Kierownik P. M. W. T. w Stanisławowie w VII st. służb.

Glodt Mieczysław, kierownik P. M. W. T. w Rzeszowie w VII st. służb.

Korzeniowski Władysław, kierownik P. M. W. T. w Inowrocławiu w IX st. służb.

TŁOCZONO CZCIONKAMI DRUKARNI PAŃSTWOWEJ, MIODOWA 22. — — — — — — — — Nr. 38594. 400.